

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

शयनीयानि श्रुभ्राणि स्पृधस्य स्तरणवन्ति च ॥ समादाय ययुस्तूर्णनगरंदाररक्षिणः ॥ ७२ ॥ आस्थायाश्वतरी युक्तानस्यंदनानपरे पुनः ॥ स्वान्वान्दारानुपादाय
प्रययुर्नगरं प्रति ॥ ७३ ॥ अदृष्टपूर्वायानार्योभास्करेणापिवेदमसु ॥ ददृशुस्तामहाराजजनायाताः पुरं प्रति ॥ ७४ ॥ ताः स्त्रियो भरतश्रेष्ठसौकुमार्यसमन्विताः ॥
प्रययुर्नगरं तूर्णहतस्वजनबांधवाः ॥ ७५ ॥ आगोपालाविपालेभ्यो द्रवंती नगरं प्रति ॥ ययुर्मनुष्याः संभ्राता भीमसेनभयार्दिताः ॥ ७६ ॥ अपि चैषां भयंती ब्रंपा
र्थेभ्यो भूत्सुदारुणं ॥ प्रेक्षमाणास्तदान्योन्यमाधावन्नगरं प्रति ॥ ७७ ॥ तस्मिंस्तथावर्त्तमाने विद्रवेषु शदारुणे ॥ युयुत्सुः शोकसंमूढः प्राप्तकालमचितय
त् ॥ ७८ ॥ जितो दुर्योधनः संख्येपां दुर्वैर्भीमविक्रमैः ॥ एकादशच भूतभ्रातरश्चास्यसूदिताः ॥ ७९ ॥ हताश्वकुरवः सर्वे भीष्मद्रोणपुरःसराः ॥ अहमेको विमु
क्तस्तु भाग्ययोगाद्यदृच्छया ॥ ८० ॥ विद्रुतानि च सर्वाणि शिविराणि समंततः ॥ इतस्ततः पलायंते हतनाथा हतौजसः ॥ ८१ ॥ अदृष्टपूर्वादुःखात्तां भयव्याकुल
लोचनाः ॥ हरिणा इव वित्रस्ता वीक्षमाणा दिशो दश ॥ ८२ ॥ दुर्योधनस्य सचिवायेके चिदवशेषिताः ॥ राजदारानुपादाय प्रययुर्नगरं प्रति ॥ ८३ ॥ प्राप्तकाल
महं मन्ये प्रवेशं तैः सह प्रभो ॥ युधिष्ठिरमनुज्ञाय भीमसेनं तथैव च ॥ ८४ ॥ एतमर्थं महाबाहुर्भयोः सन्यवेदयत् ॥ तस्य प्रीतो भवद्वाजानित्यं करुणवेदिता ॥
॥ ८५ ॥ परिष्वज्य महाबाहुर्वैश्यापुत्रं व्यसर्जयत् ॥ ततः सरथमास्था यद्गुप्तमश्वानचोदयत् ॥ ८६ ॥ संवाहयितवांश्चापिराजदारानुपुरं प्रति ॥ तैश्चैव सहितः क्षिप्र
मसंगच्छति भास्करे ॥ ८७ ॥ प्रविष्टो हास्तिनपुरं बाष्पकं ठोश्रुलोचनः ॥ अपश्यत महाप्राज्ञं विदुरं साश्रुलोचनं ॥ ८८ ॥ राज्ञः समीपान्निष्क्रान्तं शोकोपहतचेत
सं ॥ तमब्रवीत्सत्यधृतिः प्रणतं त्वग्रतः स्थितं ॥ ८९ ॥ दिष्ट्या कुरुक्षये वृत्ते अस्मिंस्त्वं पुत्रजीवसि ॥ विनाराज्ञः प्रवेशो द्वैकिमसि त्वमिहागतः ॥ ९० ॥ एतद्वैकार
णं सर्वं विस्तरेण निवेदय ॥ युयुत्सुरुवाच निहतेशुकुनौ तत्र स ज्ञाति सुतबांधवे ॥ ९१ ॥ हतशेषपरीवारो राजा दुर्योधनस्ततः ॥ स्वकंसहयमुत्सृज्य प्राङ्मु
खः प्राद्रवद्भयात् ॥ ९२ ॥ अपकर्तितु नृपतौ स्कंधावारनिवेशनात् ॥ भयव्याकुलितं सर्वप्राद्रवन्नगरं प्रति ॥ ९३ ॥ ततो राज्ञः कलत्राणि भ्रातॄणां चास्य सर्वतः ॥
वाहनेषु समारोप्य अध्यक्षाः प्राद्रवन्भयात् ॥ ९४ ॥ ततो हंसमनुज्ञाप्य राजानं सहकेशवं ॥ प्रविष्टो हास्तिनपुरं रक्षन् लोकांश्चान्द्रधाम्नधावितान् ॥ ९५ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वच
नं वैश्यापुत्रेण भाषितं ॥ प्राप्तकालमिति ज्ञात्वा विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ ९६ ॥